

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לְדוֹרוֹת"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: אפשטיין	שם פרטי: צילה
-------------------	---------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: גרוס	בלועזית	Gross	שם נעורים: גרוס
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: צילה	בלועזית	Cyla	תאריך לידה: 12/10/1934
מקום לידה (ישוב, מחוז): טרנובז'ג	בלועזית	Tarnobrzeg	ארץ לידה: פולין
שם פרטי של האב: יוסף	שם פרטי ושם נעורים של האם: רוזה		
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	שם נעורים של האישה:		
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה (ישוב, מחוז): טרנובז'ג	בלועזית	Tarnobrzeg	ארץ המגורים: פולין
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: בית ספר יסודי	מקצוע לפני המלחמה:		חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): טרנובז'ג, פולין (משנת 1942 ברוסיה)			
האם היית בגטאות? אילו ומתי?			
האם היית במחנות? אילו ומתי?			
מקום השחרור: רוסיה			
תאריך השחרור: _ _ / _ _ / _ _			
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?		לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? ישראל	
מקומות/מחנות בדרך לארץ:		שנת העליה: 1943	שם האנייה: (אם עלה בדרך הים)

אנא ספרי על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי בעיירה בשם טרנובז'ג (Tarnobrzeg) שבפולין כבת בכורה במשפחה של שלושה ילדים. היינו משפחה רגילה ומאושרת. לאבי הייתה חנות מכולת. ברגע שהורי הרגישו שמתקרבת סכנה והגרמנים קרובים לעיירה שלנו הם שכרו גוי בעל סירה, אבי שילם לו הרבה כסף כדי שהוא יעביר את את משפחתנו לצד הרוסי.

נא ספרי על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

הורי נעו ונדדו עם ילדיהם הרכים במשך תקופה ממושכת ללא קורת גג ומתוך רעב ופחד. בסוף העבירו אותנו לאוזבקיסטן. וכך מצאנו את עצמנו בתקופת המלחמה באוזבקיסטן. כדי להתקיים עבדנו קשה מאוד בטיפול בכותנה. את האוכל חילקו לנו בהקצבה. היה לנו מאוד קשה. הורי חלו במחלת הטיפוס ומכיון שלא היו סיכויים להחלמתם העבירו אותנו לטיפול של גויה. הבקשה של הורי מהגויה הייתה לצרף אותנו לילדים יהודים ולהעביר אותנו לארץ ישראל. העבירו אותנו לנקודת האיסוף. מנקודת האיסוף העבירו אותי ואת שני האחים שלי למדריכים שטיפלו בילדים יהודים בזמן המלחמה.

אנא ספרי על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

ב 1943 העבירו אותנו למחנה המעבר בטהרן שבפרס. בטהרן היינו הרבה זמן. עברנו מספר ארצות עד שבאביב 1943 עלינו לארץ.

נא ספרי על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

לארץ עלינו באוניה באביב 1943. אותי ואת שני האחים שלי העבירו לירושלים. דודי היה גר בקיבוץ יד מורדכי וכשהוא שמע שאנחנו הגענו ארצה לקח אותנו לקיבוץ. בקיבוץ של דודי לא היו ילדים בגילנו לכן הוא העביר אותנו לקיבוץ מזרע. כך בסוף מצאנו מקלט מבטחים בקיבוץ מזרע, ועד מהרה נקלטנו בחיים חדשים. הופרדנו למשפחות מאמצות והתחלנו ללמוד עם ילדי הקיבוץ.

בשנת 1946 הגיע מכתב מהורי שהבריא ממחלתם, הגיעו למחנה פליטים בגרמניה ושהם מחפשים אותנו. אחרי מספר חודשים הגיעו ההורים לארץ והשתכנו בקרית חיים, אנחנו נשארנו בקיבוץ. בבוקר למדנו עם ילדי קיבוץ. אחר כך עבדנו בכל מיני עבודות והיתה לנו גם פעילות של השומר הצעיר. אחרי הצהריים היינו מבלים עם ההורים המאמצים. אחי שמואל ז"ל גויס לצה"ל באוגוסט 1952 וסיים קורס של סמלי חבלה. היה מפקד כיתת חבלנים המטפלת בגילוי מוקשים. בשנת 1956 נפל אחי בשעת מילוי תפקידו. אחי השני מוטי שיבדל לחיים ארוכים גר בקיבוץ העוגן. אני התגייסתי לצנחנים הכרתי חבר בקרית חיים. ואחרי מספר שנים התחתנו וגרנו בקרית חיים. אמי נורתה על-ידי ערבים בנסיעתה בוואדי רושמייה בדרך לחיפה. אני ובעלי אחרי מספר שנים עברנו לקרית אתא כי בעלי עבד בבית חרושת "אתא". בקרית אתא נולדה לנו בת. כיום יש לי שתי נכדות ונין אחד, כולם מאוד מצליחים. האושר שלי הוא המשפחה שלי.

ראיון: רחל טרבילו
קרית אתא. אוגוסט 2011